

אֲשֶׁר תִּכְחָא עַל אֵין וְתַתְאֵין, וּבְגִין כֵּה בְּקֹדֶשׁ אֲדִוָּמָא
מִבְּרָכִינוּ הַפּוֹרֵס סְכִת שְׁלוֹם עַל יָנוֹן וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלָם. אַמְּמָא עַל יְרוּשָׁלָם, אַלְאָ דָא הִיא מִדּוֹרָא
דְּהָהִיא סְפָה. וּבְעִינָנָא לְזֹמְנָא לְהָהִיא סְפָה דְּאַתְּפָרֵסָת
עַלְבָּנָא וְלִמְשָׁרָא עַמְּנָא וְלִמְהָווִי (ד"א מִגְּנָנָא) עַלְבָּנָא בְּאַמְּמָא
דְּשָׂרִיא עַל בְּנָין, וּבְגִין דָא לֹא דְּחַלֵּין מִפְּלָסְטְּרִין, וְעַל
דָא הַפּוֹרֵס סְוִוָת שְׁלוֹם עַל יָנוֹן.

תָא חִזֵּי, בְשֻׁעַתָא דִישָׁרָאֵל מִבְּרָכִין וּמִזְמָנִין לְהָאִי סְכִת
שְׁלוֹם אֲוֹשֵׁפְיוֹא קְדִישָׁא וְאַמְרִי הַפּוֹרֵס סְכִת שְׁלוֹם,
כְּדִין קְדוּשָׁתָא עַלְלָה נְחַתָא וּפְרִיסָת גְּדָפָה עַלְיָהוּ
דִישָׁרָאֵל וּמְכַסִּיא לֹזֶן בְּאַמְּמָא עַל בְּנָין, וּכְלָ זִגְיָן בִּישִׁין
אַתְּבִּישָׁוּ מִעַלְמָא, וַיְתִבְיָי יִשְׁרָאֵל תְּחוֹת קְדוּשָׁתָא
דִמְאִירִיהָן, וְכְדִין דָא סְכִת שְׁלוֹם יְהִיב נְשָׁמָתִין חֲדֹתִין
לְבִנְהָא, מַאֲי טָעֵמָא בְגִין דְבִיה נְשָׁמָתִין שְׁרִיּוֹן (ס"א דְכִדִין
זָמָן זָוָגָא וּבְנִטְלָת נְשָׁמָתִין וּבָה שְׁרִיּוֹן) וּמְגִיה בְּפָקִין. וּכְיָוָן
דְשָׂרִיא וּפְרִיסָת גְּדָפָה עַל בִּנְהָא. אֲרִיקָת נְשָׁמָתִין חֲדֹתִין
לְכָל חָד וּחָד.

תו אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל דָא תְּגִיבָן שְׁבַת דּוֹגָמָא דְעַלְמָא
דְאַתִּי אֵיהּ, הַכִּי הוּא וְדָאי, וְעַל דָא שְׁמִינִיתָה וַיּוּבְלָד
דוֹגָמָא דָא בְּדָא. וּשְׁבַת וְעַלְמָא דְאַתִּי הַכִּי הוּא. וְהַהְוָא
תוֹסְפָת דְגַנְשָׁמָתָא מְרֹזָא דְזָכוֹר קָא אַתִּיא עַל הָאִי סְכִת

שְׁלֹום דָנְטִיל (דף מה ע"ב) מֵעַלְמָא דָאַתִי וְדָא תֹּסֶפֶת יְהָבָת לְעַלְמָא קְדִישָׁא. וּבַהֲנוֹא תֹּסֶפֶת חְדֹאן וַיְתַבְשֵׂי מִבְּיָהוּ כָּל מַלְיָין דְחֹול וְכָל צָעִרִין וְכָל עָקִין כִּמְאָדָת אָמָר (ישעה ז) בַיּוֹם הַנִּיחָה יי' לְךָ מִעְצָבָה וּמִרְגָּזָה וּמִן הַעֲבָדָה הַקְשָׁה וְגו'.

וּבְלִילִיא דְשִׁבְתָּא בְּעֵי בָּר נְשׁ לְאַטְעָמָא מִפְלָא, בְּגִינַן לְאַחֲזָה דְהָאֵי סְפָת שְׁלֹום מִפְלָא אַתְּכָלִילַת, וּבְלִבְדֵּךְ דָלָא יְפָגִים מִיכְלָא חָדָא לְיוֹמָא, וְאֵית דְאָמָרִי תְּרִין, לְתְרִין סְעוּדָתִי אַחֲרָגִין דְיוֹמָא, וּשְׁפִיר. וְכָל שְׁכִנָּן אֵי סְלִיק יִתְיר לְיוֹמָא וַיְכִיל לְמַטָּעָם מִמִּיכְלָין אַחֲרָגִין וְלֹזְעִירִי בְּתִרִי תְּבִשְׁילִין סְגִיא, וְאוֹקְמוֹהָ חֶבְרִיא. גַּר שֶׁל שְׁבָת לְגַשְׁיָעָמָא קְדִישָׁא אַתִּיהִיבָת לְאַדְלָקָא, וְחֶבְרִיא הָא אָמָרוּ דְאֵיהִי כְּבָתָה בּוֹצִינָא דְעַלְמָא וְאַחֲשִׁיכָת לֵיהַ כּוֹ וּשְׁפִיר. אֲבָל רֹזָא דְמַלָּה. הָאֵי סְפָת שְׁלֹום מִטְרוֹנִיתָא דְעַלְמָא הִיא וּגְשָׁמְתִין דְאָפָונִין בּוֹצִינָא עַלְאהַ בָּה שְׁרִין. וּעַל דָא מִטְרוֹנִיתָא בְּעֵיא לְאַדְלָקָא. דְהָא בְּדוֹכְתָהָא אַתְּאַחֲדָת וּעֲבָדָת עַוְבָּדָא.

וְאַתְּתָא בְּעֵיא בְּחִדּוֹה דְלָבָא וְרַעֲוָתָא לְאַדְלָקָא בּוֹצִינָא דְשִׁבְתָּ, דְהָא יִקְרָא עַלְאהַ הִיא לָהּ וּזְכוּ רַב לְגַרְמָה לְמַזְבֵּחַ לְבָנִין קְדִישָׁין דִיהֻון בּוֹצִינָא דְעַלְמָא בְּאֹרְיִיתָא וּבְדַחְלָתָא, וַיִּסְגּוֹן שְׁלָמָא בָּאָרָעָא, וַיְהִיבָת

לבעלה אוֹרְפָּא דְּחִיֵּין, בְּגִין כֵּךְ בַּעֲיָא לְאוֹזְדָּהָרָא בָּה.
 תא חִזֵּי, שְׁבַת לִילִיא וַיּוֹמָא זָכָר וְשֻׁמֶּר אֲיוֹהוּ כְּחִדָּא,
 וְעַל דָּא כְּתִיב זָכָר אֲתָּה יוֹם הַשְּׁבַת לְקָדְשׁוּ וְכְתִיב
 שֻׁמֶּר אֲתָּה יוֹם הַשְּׁבַת, זָכָר לְדִכְוָרָא שְׁמָר לְנוֹקָבָא וְכָלָא
 חד. זְפַאַיָּן אָבוֹן יִשְׂרָאֵל חַוְּלָקִיהּ דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא
 עֲדַבְּיהּ וְאֲחַסְנָתְיהּ עַלְיָהּוּ כְּתִיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הַעַם
 שְׁבַכָּה לוּ אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁיִי אַלְקִיו.

השלמה מההשומות (סימן מ"ב)

רַבִּי חַנִּינָא פְּרִישָׁ בֶּל חַד עַל קִיּוֹמָא. שְׁשׁוֹן חַד. שְׁמַחָה
 תְּרִין. חַתֵּן תַּלְתָּ. כָּלה אַרְבָּע. גִּילָה דִּיצָה אַהֲבָה
 אַחֲוָה שְׁלוֹם וּרְיעָוָת יִי כְּנַגְד עַשְׂרָה מְאֻמָּרוֹת שְׁבַהַן גְּבָרָא
 הַעוֹלָם. ע"ב: (עד כאן מההשומות)

וַיַּבְנֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצְלָע אֲשֶׁר לְקָח מִן הָאָדָם וְגוּ.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּתִיב, (איוב כח) אֱלֹהִים הַבִּין דְּרִפָּה
 וְהַוָּא יַדַּע אֶת מָקוֹםָה. הָאֵי קְרָא גּוֹנוֹגִין סְגִיאָין אִית בַּיִתָּה.
 אֲלָא מַהוּ אֱלֹהִים הַבִּין דְּרִפָּה. כַּמָּא דָאָת אָמַר וַיַּבְנֵן יְהוָה
 אֱלֹהִים אֶת הַצְלָע דָא תֹּרֶה שְׁבָעַל פֶּה דָאִית בָּה דְּרָה,
 כַּמָּא דָאָת אָמַר, (ישועה מג) הַבּוֹתֵן בָּיִם דְּרָה, בְּגִינִּי כֵּךְ
 אֱלֹהִים הַבִּין דְּרִפָּה.

וְהַוָּא יַדַּע אֶת מָקוֹםָה. מַאן מָקוֹםָה, דָא תֹּרֶה שְׁבָכְתָב
 דָאִית בָּה דְּעָתָה. (דעת ותבונה בחד איזל) יְהוָה אֱלֹהִים שֵׁם

מֶלֶא לְאַתְקָנָה לְה בְּכָלָא. וְעַל דָא אַתְקָרִיאת חֲכָמָה וְאַתְקָרִיאת בִּינָה. בְגִין דְהֹוה בְשֵם מֶלֶא יי אֱלֹהִים בְכָלָא בְשַׁלְיָמו בְתַרְי שְׁמָהּן.

אֶת הַצְלָע דָא אַסְפְּקָלְרִיאָה דְלָא נְהֹרָא כְמָא דָאַת אָמָר, (תהלים לה) וּבְצָלָעִ שְׁמָחוֹ וּנְאָסְפוֹ. אֲשֶׁר לִקְחָמָן הָאָדָם, בְגִין דָהָא מִתּוֹרָה שְׁבָכְתָב נְפִקְתָּה. לְאַשָּׁה, לְאַתְקָשָׁרָא בְשַׁלְהֹובָא דְסִטָּר שְׁמָאָלָא, דָהָא אָוָרִיָּתָא מִסְטָרָא דְגִבּוֹרָה אַתִּיהִיבָת. לְאַשָּׁה, לְמַהּוּי (כח ע' א) אִישׁ ה' קָטִיר בְּחִדָּא.

וּבְאַהֲרֹן אֶל הָאָדָם. בְגִין דְלָא בְעֵיא לְאַשְׁתְּפַחָא בְלִיחִידָה אֶלָא לְאַתְכָלָא וְלְאַתְחָבָרָא בְתּוֹרָה שְׁבָכְתָב. כִיוֹן דְאַתְחָבָרָת בְהִדִּיחָה הַוָּא יְזֹון לָה וַיְתַקֵּן לָה וַיְתַנוּ לָה מָה דְאַצְטָרִיךְ תִּיְנּוּ דְכִתְיבָּ וְאַת הָאָרֶץ וְהָא אָוּקִימָנָא. מִפְאָן אָוְלִיפְנָא מִאָן דְאַנְסִיב בְּרִתְיָה עַד לָא תִיעַול לְבַעַלה, אָבוֹה וְאָמָה מִתְקָנִין לָה וַיְהִבִּין לָה כָל מָה דְאַצְטָרִיךְ, כִיוֹן דְאַתְחָבָרָת בְבַעַלה הַוָּא יְזֹון לָה וְהַוָּא יִתְנַן לָה מָה דְבָעֵיא.

תָא חֹזֵי, בְקָדְמִיתָא פִתְיב וַיְבִן יי אֱלֹהִים אֶת הַצְלָע. דָאָבָא וְאָמָא אַתְקִינו לָה (בב"ד קשוטין. וּבְאַהֲרֹן ב"ד) וְלִבְתָר וּבְיִצְחָק אֶל הָאָדָם (ועuala ליה בחמש שְׁלִין (ירמיה כה) קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמָהּנוֹ קוֹל חַתָּן וְקוֹל בְּלָה קוֹל מִצְחָלוֹת חַתָּנים) לְאַתְקָשָׁרָא כָלָא בְּחִדָּא

וְלֹא תַחֲבֹר אֶחָד בְּחָדָה. וְהוּא יְהִיב (לי"ה) מֵה דְאַצְטְּרִיךְ.
 דָבָר אַחֲר אֱלֹהִים הַבִין דְרֻכָה, כַד בְּרִתָה בְבִי אַפָא, הִיא
אַסְתְּפָלָא בְכָל יוֹמָא בְכָל מֵה דְבֻעִיא בְרִתָה
דְכַתִּיב, (איוב כה) **אֱלֹהִים הַבִין דְרֻכָה,** **כִּיּוֹן דְתִבְרָת לְהָ**
בְּבָעָלָה הַוָא יְהִיב לְהָכָל מֵה דְבֻעִיא וַיַּתְקֹן עַזְבָדָה,
הַדָּא הַוָא דְכַתִּיב וְהוּא יְדַע אֶת מִקּוֹמָה (וְהָא קָרָא בְרוֹזִין עַל אַיִן
 אַתְקָשֶׁר) (דף מט נ"א) (ד"א **הָא** קָרָא עַל חַכְמָתָא עַלְאָה אַתְמָר
 וַיַּתְקָשֶׁר בְרוֹזִין עַל אַיִן, דָהָא נְקוּדָה קְדָמָה לִית מֵאַנְ
דִידָע בָה כָלָל, **אַבָל אֱלֹהִים הַבִין דְרֻכָה** דָא עַלְמָא
דָאתִי, וְהָוָא דָא טְמִירָא דָכָל טְמִירִין סְתִימָא דְאַקְרִי
הַוָ"א וְלֹא יְדַע בְשָׁמָא).

כְתִיב וַיִּצְרַר ייְהֹוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. הַכָא אַשְׁתְּכָלֵל בְכָלָא
בְּיִמְינָא וּבְשְׂמָאלָא, וְהָא אַזְקִימָנָא דְאַתְפָלִיל
בַּיִצְרָה הַטוֹב, **אַבָל וַיִּצְרַר ייְהֹוָה בַּיִצְרָה טֹב וּבַיִצְרָה רָע.**

השלמה מההשומות (סימן מ"ג)

ס"א יִצְרָה טֹב וַיִּצְרַר רָע דָאַיהוּ חְדוֹה וְאִיתִי לְהָלְגָבִיה,
וְלֹעֲילָא סְטָרָא דְצָפוֹן מִמְשָׁה דָאַיהוּ חְדוֹה בְלָא
זֹהָמָא דִיְצָרָה תְּרֻעָה אַחִיד בֵיה (נ"א ב). **בְקָדְמִיתָא דְכַתִּיב**
שְׂמָאלָו תְּחַת לְרָאשִׁי וְלֹבֶתֶר וַיְמִינָנוּ תְּחַבְקָנִי וְאַתִּיהִיבָת
בֵין יִמְינָא לְשְׂמָאלָא (נ"א וּשְׂמָאלָא) (לאתוננא) **וְעַל דָא וַיִּצְרַר** (י

אֱלֹהִים שֶׁם מֶלֶא לְגַבֵּי תְּרִין סְטָרִין אַלְין. אֶת הָאָדָם וּכְו.) (עד כאן מההשומות)

אמאי, אלא יצר טוב ליה לגְּרִמִּיה. יצר הרע לא תער
לגבֵי נוקבֵיה. (ס"א ומפטר שמאלא אתער פְּדִיר
לגבֵי נוקבָא), רזא דמלה מפָאָן אוֹלִיפָנָא דצפּוֹן אתער
פְּדִיר לגבֵי נוקבָא וatkashr בחדָה וbegin כה אתקריאת
אשה.

וְתֵא חֹזֵי, יצר טוב ויוצר הרע בגין דאתיהבת נוקבָא
בינייהו (נ"א דנוקבָא אֲתְפָלִילָת בָּהוּ) וatkashr
בחדייהו, ולא מתקשרא עד דייצר הרע אתער לגבֵה
ומתקשרו דא בדָא. ובכיוון דמתקשרו דא בדָא, כדיין
אתער יצר טוב דאייהו חדָה ואיתתי לה לגבֵיה (יבידין אתיהבת
בינייהו לאתקנָא, ועל דא וייצר כי אלְהִים שם מלא לגבֵיה יצר טוב וייצר רע) (ד"א
ולעילא סטרא דצפּוֹן מִמְשׁ דאייהי חדָה בלָא זיהמא
דייצר הרע אחיד בה בקדמיתא, דכתיב, (שיר השירים ב)
שמאלו תחת לראשי ולבתר וימינו תחבקני, ואותיהבת
בין ימְבָא ושמאלא לאתונָא, ועל דא וייצר כי אלְהִים
שם מלא לגבֵי תרין סטרין אלְין).

את האדם הָא אָוְקִימָנָא. אבל הָכֶר ונוֹקֵבָא בְּחָדָא (ד"א
ולא הוּוּ) מתפרשן למשוי אֲפִין באפִין. מה פתיב
עפר מן האדמה השטא קיימא לאתקנָא. תא חֹזֵי אתה
בד אתחברת בעלה, אתקריאת על שם בעלה, איש
אשה, צדי"ק צד"ק, אייה עופר ואיה עפר. (ד"א לג') (ובידין)

איהו צבי וαιיה צביה (ד"א **כמما דאת אמר**) (יחזקאל ט) **צבי** היא לכל הארץ.

כתיב, (דברים טז) לא תטע לך אשורה כל עז אצל מזבח ייְהוָה אשר תעשה לך. אצל מזבח, וכי לעילא מגיה או באתר אחרא מען שרייה. אלא הא אוקימנא (קפ"ב ע"ב) אשר דא בעלה דעתה (ד"א ח"א) ועל ATKRIAT על שום בעלה אשורה. (נ"א הרי הם אשר ה"א) ועל דא כתיב, (מלכים ב כט) לבעל ולאשורה. בגין כך כתיב לא תעט לך אשורה כל עז אצל מזבח ייְהוָה. לקלל (נ"א אשורה) אחר דההוא מזבח ייְהוָה מזבח ייְהוָה קיימא על דא, ועל דא לקללה לא תעט לך אשורה אחרא.

תא חז"י, בכל אחר כל אפונ פלחי שימוש אקרון עובדיין לבעל, ואפונ דפלחין לסייע איקרין עובדי אשורה, ועל דא לבעל ולאשורה, ואשורה ATKRII על שום בעלה אש"ר. אי הבי אמרי עבר שם דא. אלא אשורה על שום דכתיב (בראשית ל) באשרי כי אשرونינו בנות והוא (ד"א ה"א) דלא אשורה שאר עמיין וכן ימאמ אחרא תחותה, ולא עוד אלא דכתיב (איכח א) כל מכבדיה היזילות, ובגין כך (נ"א אתעדי) עבר שם דא, ובגין דלא יתרקפני אפונ דעדי שאר עמיין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, וקערינן מזבח דאייה מדמה, דכתיב, (שמות כ) מזבח מדמה וגוי בגין כך עפר מן האדמה.

וְיִפְחַ בְּאָפִיו גְּשֻׁמַת חַיִם. (מליה אתכליל אבל ויפח באפיו) **אתכליל גְּשֻׁמַת חַיִם בְּהַהְנָא עֶפֶר,** **בְּנוֹקְבָא דְמִתְעַבֵּרָא** מן דכורה דהא מתחברן ואתמליליא האי עפר מפלא, ומאי איהו, רונטין ונשותין. **וַיְהִי הָאָדָם לְגַפֵּשׁ חַיָּה,** השטא **אֲתַתָּקֵן וְקַיִם אָדָם לְאַתְקֵנָא וְלִמְיוֹן לְגַפֵּשׁ חַיָּה.**

השלמה מההשומות (סימן מ"ד)

אמָר לֵיה (שיר השירים ז') **לְכָה דָּוִדִּי נִצְאָה הַשְׁדָה לְכָוּ לְהַקְדּוֹשׁ** ברוך הוא **לְטַיִיל וְאֶל אָשֵׁב תְּמִיד בָּمָקוּם אֶחָד** ומאי ל"ב אמר ליה, אם בן זומא מבחויז ואתה עמו ל"ב הוא (זהו) **שֶׁלְשִׁים וָשְׁתִים וְהַיּוּ סְתוּמִים וּבָהֶם נְבָרָא** העולם. ומאי **שֶׁלְשִׁים וָשְׁתִים אָמָר לֵיה לְיַב נְתִיבֹת** משל למלך **שְׁהִיה יוֹשֵׁב בְּחֶדְרִים וּמְגִנֵּן חֶדְרִים** ל"ב. **וְלֹכֶל אֶחָד מִן חֶדְרִים יִשְׁנֵה נְאָה לְמֶלֶךְ וְהַ** להפנס (הבל) **בְּחֶדְרוֹ עַל דָּרְךָ נְתִיבֹת.** אמר, לא נאה לו **שֶׁלָּא לְגַלוֹת פְּנִינוּ וּמְשִׁבְגּוֹתָיו וְגַבְגּוֹתָיו וְחַמִּידּוֹתָיו.** אמרת לא. מה עשה, **גַּע בְּבַת וּפְלַל בָּה כָּל הַנְּתִיבֹת** ומלבושה וחרוצה להפנס (ס"א להסתбел בעיניה) **בְּפָנִים, יִסְתַּפֵּל** **הַפָּה. וּבְשָׁאָה לְמֶלֶךְ.**

גם נתנה לו במתנה. ולפעמים קורא אותה באחתתו, (בזה) אחורי כי מקום אחד היו ולפעמים קורא אותה בתה, כי בתו היא. ולפעמים קורא אותה אמי. ועוד כי

אין דין אם אין חכמה, שחרי פאמיר (מלכים א' ח') ווי' נתן חכמה לשלה. ואחר כה דן את הדין על מתכונתו דכתיב (מלכים ג') וישמעו כל ישראל את המשפט וגוי כי ראו כי חכמה אליהם בקרבו וגוי.

ומה חכמה נתן הקדוש ברוך הוא לשלה. שלמה נשא שמו של הקדוש ברוך הוא בדאמרין, כל שלמה שבשיר השירים קדש, בלבד אחד. אמר הקדוש ברוך הוא הויאל ושם כשמי, אשיה לך בתاي. והא נשואה היא, אמר ליה, במתנה נתנה לו השם. ווי' נתן חכמה לשלה ולא פירש. והיכן פירש, להלן. כי ראו כי חכמת אליהם בקרבו לעשות משפט (נ"א ומאי משפט אלא כל זמן שדים עוזשה משפט חכמת אליהם בקרבו) ומאי לעשות משפט, הו' אומר שאotta חכמה שנתנה אליהם ושהיא עמו בחדרו, היא בקרבו. זאת עזרתו ומרקבתו ואם לאו מרחקתו ולא עוד אלא מיסרתתו דכתיב (יקרא כ"ז) ויסרתי אתכם אף אני:

(עד כאן מההשומות)

ויבן יי' אליהם, אוף הבי נמי בשם מלא, דהא אבא ואמא אתקינו לה עד לא את לבעה. את הצלע כמא דעת אמר, (שיר השירים א) שחורה אני ונואה בנות ירושלים, אספקלריה דלא בהרא, אבל אבא ואמא אתקינו לה לאתפיא באלה בהדה.

ויבאה אל האדם. מהכא אוליפנה דבעאן אבא ואמא דכליה לאעללה בראשותיה דחתון. פמא דאת אמר, (דברים כט) את בתה נתתי לאיש הנה וגוי. מפאן ואילך בעלה יית לגביה, דהא ביתא דיליה הווא דכתיב, (בראשית ט) ויבא אליה. ויבא גם אל רחל, בקדמיתה ויבאה אל האדם דעד הכא אית לאבא ולאמא למעבד, לברת איהו ייתי לגביה ובכ' ביתא דיליה הווא, ויטול רשות מינה. ועל דא אתערננא דכתיב, (בראשית כט) ויפגע במקום וילון שם, דנטיל רשו בקדמיתה. מכאן אוליפנה דמן דמתהבר (דף מט ע"ב) באנתתיה בעי למפגע לה ולבסמא לה במליין, ואי לאו לא (קמץ ב) יבית לגביה. בגין דיה רעותה דלהוֹן כחדא בדלא אניסו.

וילון שם כי בא השם, לאחזהה דאסיר לייה לבר נש לשמש ערסיה ביממא. ויקח מאבני המקום וישם מרשותיו, הכא אוליפנה דאפילו יהוֹן למלכא ערסי דדהבא ולבושי יקר למabit בהו ומטרוגניתא תתקין לייה ערסא מתקון באבנין, ישובק דיליה ויבית בפה דאייה. תתקין דכתיב וישכב במקום ההוא.

טא חזי, מה כתיב הכא ויאמר האדם זאת הפעם וגוי. הוא בסומו דמלין לאמשכא עמה חביבתא, ולאמשכא לה (עמה) לרועיתיה לאתערא עמה רוחימותא.

חמי כמה בסימין אפון מלין, כמה ملي דרכימוטא אפון, עצם מעצמי ובשר מבשרי, בגין לאחוזה לה דאפון חד ולא אית פירודא בינייהו בכלל.

השתא שרי לשבחה לה. לזאת יקרה אשא דא היא דלא ישפח פוותה. דא היא יקרה דביתא כלhone נשין גבה פקופא בפנוי בני נשא. אבל לזאת יקרה אשא שלימי דכלא לזאת ולא לאחרא. פלא הוא ملي רחימוטא כמה דעת אמר, (משל לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על פלגה:

על בן יעוז איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד, כלל לא משכאה לה ברחימיו ולא תדקוקה בהדרה, כיון דעתך לרגה כל מלין אלין, מה כתיב והבחש היה ערום וגוו. הא דעתך יציר הרע לאחדה בה בגין לקשרא לה בתיאובתא דגופא ולא תערא לרגה מלין אחרניין דייציר הרע אתענג בהג.

עד לבתר מה כתיב ותרא האשא כי טוב העץ למאלן וכי תאזה הוא לעיניים ותקה מפריון ותאכל, קבילת ליה בריאות ותתן גם לאישה עמה (ייןאל) הא כדיין היא אתערא לרגה בתיאובתא (נ"א בתיאובתא) לא תערא (נ"א למיאה) ליה ריאות ורחימיו, דא מלה לאחוזה עוזדא לבני נשא בגונא דלעילא.

אמֶר רַבִּי אֲלֹעֵזֶר אֵי הַכִּי בַּמַּאי נֹקִים לֵיהּ לְעִילָּא יִצְרָא הַרְעָדָה אֶחָד בָּה בְּנוֹקְבָּא, אָמֶר לֵיהּ, הֵא אֶתְעָרָא אַלְיָן לְעִילָּא וְאַלְיָן לְתַתָּא יִצְרָא טֻוב וַיִּצְרָא רַע. יִצְרָא טֻוב מִימִינָא וַיִּצְרָא רַע מִשְׁמָאלָא, וְשִׁמְאָלָא לְעִילָּא אֶחָד בְּנוֹקְבָּא לְקַשְׁרָא לְהַפְּחָדָא (נ"א לְאֶתְקָשָׁרָא בֵּיהּ) בְּגֻפָּא כְּמָא דָאת אָמֶר, (שיר השירים ב) שִׁמְאָלוֹ תְּחַת לְרָאשִׁי וְגוּ', וְעַל דָא מְלִין אֶתְפְּרִשּׁוֹן לְעִילָּא וְתַתָּא עַד הַכָּא, מִפְּאָן וְלֹהֲלָא מְלִין בּוֹזֶטֶרֶא (נ"א בּוֹזֶטֶרֶא) דְזִיפְתָּא לְזַעִירִיהּ דְטִינְקִין לְפִרְשָׁא מְלָה, וְהֵא אֶתְעָרוּ בֵּיהּ חֶבְרִיא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָווֹ אֲזִיל לְטַבְרִיהּ, וְהֵוֹ עַמִּיהּ רַבִּי יוֹסֵי וַרְבִּי יְהוֹדָה וַרְבִּי חִיָּא. אֲדַהֲכִי חָמָו לֵיהּ לַרְבִּי פְּנַחַס דְּהֹוּה אֲתִי. כִּיּוֹן דָאתְחָבְרוֹ כְּחָדָא, נְחַתּוֹ וְיִתְבּוֹ תְּחוֹת אַילְנָא חד מְאַילְגִּי טֹורָא. אָמֶר רַבִּי פְּנַחַס הָא יִתְיַבְּנָא, מְאַלְיָן מְלִי מְעַלְיִיתָא דָאת אָמֶר בְּכָל יוֹמָא בְּעִינָא לְמִשְׁמע.

פָתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן וָאָמֶר (בראשית י) וַיַּלְךְ לִמְסֻעָיו מִבָּגָב וְעַד בֵּית אֵל עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִיְהּ שָׁם אֲהַלָּה בְּתִחְלָה בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵד. וַיַּלְךְ לִמְסֻעָיו, לִמְסֻעָיו מִבָּעֵד לֵיהּ. מַאי לִמְסֻעָיו. אֶלָּא תְּרִין מַטְלָנִין אָנוֹן. חד דִידִיה וְחד דְשִׁכְינַתָּא. דְהָא בֶּל בֶּר בְּשָׁבֵעַ לְאַשְׁתְּפַחָא דְבָר וּנוֹקְבָּא בְּגַיִן לְאֶתְקָפָא מִהִמְנוֹתָא. וּכְדִין שִׁכְינַתָּא לֹא אֶתְפְּרִשָּׁא מִגְיָה לְעַלְמִין.

וְאֵת יִמְאָמָן דָּנְפֵיק לְאוֹרֶחֶת דְּלֹא אֲשַׁתְּכָה דָּכָר
וּנוֹקֶבֶת, שְׁכִינַתָּא אַתְּפֵרְשָׁא מִפְּיָה. תֵּא חֹזֵי, הָאֵי
מָאָן דָּנְפֵיק לְאוֹרֶחֶת (קסח א') יִסְדַּר צְלוֹתָא קְמִי קְיִדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוּא. בְּגִין לְאַמְשָׁבָא עַלְיהָ שְׁכִינַתָּא דָּמְרִירָה עַד לֹא
יִפּוֹק לְאוֹרֶחֶת בָּזְמָנָא דָּאֲשַׁתְּכָה דָּכָר וּנוֹקֶבֶת. כִּיּוֹן דִּסְדַּר
צְלוֹתָה וִשְׁבָחָה וִשְׁכִינַתָּא שְׁרִירִיא עַלְיהָ יִפּוֹק. דָּהָא
שְׁכִינַתָּא אָזְדוֹגָת בְּהַדִּיחָה. בְּגִין דִּישְׁתְּכָה דָּכָר וּנוֹקֶבֶת.
דָּכָר וּנוֹקֶבֶת בְּמַתָּא. דָּכָר וּנוֹקֶבֶת בְּחַקְלָא. הָדָא הָוּא
דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים פ"ה) צְדָקָה לְפָנָיו יַהֲלֹךְ וַיִּשְׂמַח לְדַרְךָ פְּעָמָיו.

תֵּא חֹזֵי, כָּל (ד"ג נ"א) זָמָנָא דָכָר נְשָׁא תַּעֲכֹב בְּאוֹרֶחֶת (בְּכָל
חִילִיָּה) בְּעֵי לְבִטְרָא עַוְבָּדוֹי. בְּגִין דְּזֹוֹגָא עַלְאהָ לֹא
יִתְפֵּרֵשׁ מִפְּיָה וִיְשַׁתְּכָה פְּגִים בָּלָא דָכָר וּנוֹקֶבֶת. בְּמַתָּא
אַצְטְּרִיךְ כֵּד נְוַקְּבִיהָ עַמִּיהָ, כָּל שְׁפַנְןָ הַכָּא דְּזֹוֹגָא עַלְאהָ
אַתְּקִשְׁרָת בְּיַהְיָה. וְלֹא עוֹד אֶלָּא דָהָא זֹוֹגָא עַלְאהָ בְּטִיר
לִיהָ בְּאוֹרֶחֶת וְלֹא מִתְפֵּרֵשׁ מִפְּיָה עַד דִּיתְוֹב לְבִתְיָה.

בְּשַׁעַתָּא דָעַל לְבִתְיָה בְּעָא לְחַדְתָּא דְּבִתְתָּהוּ (בִּתְיָה).
בְּגִין דְּדִבְתִּיהָו גַּרְמָא לֵיהָ הָהָנוֹא זֹוֹגָא עַלְאהָ.
כִּיּוֹן דָּאתָא לְגַבְהָ בְּעֵי לְחַדְתָּא לְהָ בְּגִין תְּרִין גַּוּגִי. חַד
בְּגִין חַדּוֹתָא דְּהַהְיָה זֹוֹגָא חַדּוֹתָא דְּמִצְוָה הָיָה וְחַדּוֹתָא
דְּמִצְוָה חַדּוֹתָא דְּשְׁכִינַתָּא אֵיהָן.

וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּאַסְגִּי שְׁלֹום סְתִּים (לְתַתָּה) (נ"א לְאַתָּה) הָדָא

הוּא דכתיב, (איוב ח) וַיַּדְעַת כִּי שָׁלוֹם אֲהַלֵּךְ, וַיַּקְרַת נֹזֶךְ וְלֹא תַחֲטֵא. וְכִי אֵי לֹא פָקִיד לְאַתְתֵּיה֙ חַטָּא אַיִלָּה. הֲכִי הוּא וְדֹאי. בָּגִין דָגָרָע יָקָר זָוָגָא עַלְאָה דָאוֹדוֹגוֹת בֵּיהֶה וְדַבְּיתֵהוּ גָרְמָא לֵיהֶה. וְחַד דָא מַתְעַבָּרָא אַתְתֵּיה֙ זָוָגָא עַלְאָה אַרְיקָת בֵּה בְשִׁמְתָא קָדִישָׁא דְהָאִי בְּרִית אַקְרֵי בְּרִית דָקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָא בְּעֵי לְכֻוֹנָא בְּחַדּוֹתָא דָא כִּמֵּה בְּעֵי בְּחַדּוֹתָא דְשֵׁבֶת (דאפּון חכמיין) דְאַיִלָּה זָוָגָא דְחַכְמִין. וְעַל דָא וַיַּדְעַת כִּי שָׁלוֹם אֲהַלֵּךְ דְהָא שְׁכִינְתָא אַתְיָא עַמְךָ וְשְׁרִיאָבְבִּיתָה. וְעַל דָא (איוב ח) וַיַּקְרַת נֹזֶךְ וְלֹא תַחֲטֵא. מַאי וְלֹא תַחֲטֵא. לְשִׁמְשָׁא קָמֵי שְׁכִינְתָא.

חַדּוֹתָא דְמִצּוֹה.

כְּגֻוֹנָא דָא תַּלְמִידִי חַכְמִים דְמַתְפְּרִשָּׁן מַבְשִׁילָיו כָּל אֱפּוֹן יוֹמִין דְשֵׁבֶת בָּגִין לְאַתְעַסְקָא בְּאָרוּיִתָּא. זָוָגָא עַלְאָה אַזְדוֹגוֹג בְּהָוּ וְלֹא מַתְפְּרִשָּׁא מַבְשִׁילָיו בָגִין דִישְׁתַבָּח דָכָר וְנוֹקָבָא. כִּיּוֹן דַעַל שֵׁבֶת בְּעֵין תַּלְמִידִי חַכְמִים לְחַדָּתָא לְדַבְּיתֵהוּ בָגִין יָקָר זָוָגָא עַלְאָה. וְלְכֻוֹנָא לְבִיָּהוּ בְּרַעֲוָתָא דְמַאֲרִיהָן פָּמָה דְאַתְמָר.

כְּגֻוֹנָא דָא, הָאִי מַאן דְאַתְתֵּיה֙ בְּיוּמִי מַסְאָבוּ דִילָה וְגַטִּיר לְהָבְדִקָּא יָאֹות. כָּל אֱפּוֹן יוֹמִין זָוָגָא עַלְאָה אַזְדוֹגוֹג בְּהַדִּיה דִישְׁתַבָּח דָכָר וְנוֹקָבָא. כִּיּוֹן דְאַתְדִּכְיָאָת אַתְתֵּיה֙ בְּעֵי לְחַדָּתָא לְהָחְדָה דְמִצּוֹה חַדּוֹה

עלאה. וכללו טעמי דקה אמרן בחד דרגא סלקין. סתמא דמלה כל אבון בגין מהימנותא בעין לכוונה לבא ורעותא בהאי.

ואי תימא אי הבי שבחא הוא כבר נש פד נפיק לארכא יתיר מן ביתיה בגין זוגא עלאה דאוניות בחדיה. תא חזי, בזמנא דבר נש הוא בביתיה, עקרה דביתא דביתהו. בגין דשכינתא לא אתעדן מן ביתא בגין דביתהו. כמה דתנין דכתיב, (בראשית כ) ויביאה יצחק האלה שרה אמרו, דשרga אתדלקת, Mai טעמא בגין דשכינתא אתה לביתא.

רוז דמלה אמא עלאה לא אשתקחת גבי דכורא אלא בזמנא דאתתקנת ביתא ואתחברו דבר ונוקבא, כדיין אמא עלאה אריקת ברכאן לברופי לון. פגונא דאמא תתאה לא אשתקחת לגבוי דכורא אלא בזמנא דאתתקנת ביתא ואתי דבר לגבה דנוקביה ואתחברו כחדא כדיין אמא תתאה אריקת ברכאן לברכא לון. ועל דא בתרי נוקבין אתעטר דכורא בביתיה פגונא דלעילא. זה יינו רוז דכתיב, (בראשית מט) עד תאות גבעות עולם. האי עד תיאובתא דגבועות עולם ביה. נוקבא עלאה לאתקנא ליה ולאעטרא ליה ולברכא ליה. נוקבא תתאה לאתחברא ביה ולאתזנה מגיה.